

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra De tre Helligaftener (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387749712/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

De tre Helligaftener

(En jydsk Røverhistorie)

Paaskeaften

Dersom Du, min Læser! nogensinde har været paa »Snabeshøj», hvor Landstinget holdtes i gamle Dage, da har Du derfra lidt ud mod Syden kunnet see en liden, adspredt Torp, som hedder Uannet. Her boer, og har vel aldrig boet andet end Bønder.

Saa boede her ogsaa engang for et Par hundrede Aar siden en Mand, de kaldte Ib. Hvad hans Kone hed, har jeg aldrig kunnet opsørge; men saameget veed jeg; at han havde en eneste Datter, som hed Maren; og til daglig Brug kaldte de hende Ma-Ibs. Hun skal have været knøv og snøg,* dette her Kvindfolk; og hvor hun færdedes, der skottede de unge Karle efter hende; men hun skottede ikke efter Anden, end efter Sejer. Han var ogsaa eneste Søn; og hans Fader boede ogsaa i Uannet.

Som jeg nu skulde fortælle: saa var det engang, og det paa selve Paaskelørdag, at en Mand kom ind til Ibs. Han var bondeklædt, forresten velvoxen, strag og boun,** og saae ud til, at han kunde være om ved de Tredive. Der var Ingen til Ibs, der kjendte ham; men han sagde selv: at han var en »Skovlouring»*** at han fornysen havde faaet Faderens Gaard i Fæste; og at han nu vilde nordpaa, for at tinge Kul ud. Solvknapper havde han i Kjole og Vest, saa det var let at see, at han var ingen Stodderkumpen. Nu gav de ham baade Mad og Drikke, og imidlertid førte han baade det ene og det andet paa Tale. Saa siger han da og til Ib, og smidskede lidt ved det: »Min Moder bliver gammel, og jeg skal vel snart til at »have Een ind»; kan I ikke give mig Spor paa et dygtigt Qvindfolk? Det kunde give ligemeget med Penge, for det komme vi nok ud af; men hun skulde have et Par

* net og peen, meest med Hensyn til Paaklædning

** »strage rank og pyntelig (kun om Mandfolk), »boun» lidt mindre end overmodig.

*** De, der boe i Skovsgnen (ved Silkeborg og ind ad Rye til) i det i gamle Dage saabenævnte »Lousyssele